

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zdrowia zwierząt

COM(2013) 260 final – 2013/0136 (COD)

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin)

COM(2013) 262 final – 2013/0137 (COD)

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin

COM(2013) 267 final – 2013/0141 (COD)

(2014/C 170/17)

Sprawozdawca: **Armands KRAUZE**

Rada, w dniu 31 maja i 7 czerwca 2013 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 23 maja 2013 r., postanowiły, zgodnie z art. 43 ust. 2, art. 114 ust. 3, art. 168 ust. 4 lit. b) oraz art. 304 TFUE, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie następujących wniosków:

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zdrowia zwierząt

COM(2013) 260 final – 2013/0136 COD

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin)

COM(2013) 262 final – 2013/0137 (COD)

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin

COM(2013) 267 final – 2013/0141 (COD).

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 6 listopada 2013 r.

Na 494. sesji plenarnej w dniach 10–11 grudnia 2013 r. (posiedzenie z 10 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 146 do 1 – 2 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES pozytywnie ocenia i ogólnie popiera wnioski Komisji Europejskiej dotyczące rozporządzeń Parlamentu i Rady w sprawie zdrowia zwierząt i roślin oraz jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Uważa też, że spójne i przejrzyste przepisy wraz z ich odpowiednim wdrażaniem we wszystkich państwach członkowskich UE są niezbędne do zapewnienia sprawiedliwych warunków konkurencji wszystkim podmiotom działającym na rynku europejskim.

1.2 EKES zaleca jednak przeredagowanie wniosku w sprawie zdrowia zwierząt, by tekst rozporządzenia był bardziej zrozumiały.

1.3 EKES apeluje do Komisji Europejskiej o wprowadzenie w prawodawstwie wszelkich niezbędnych środków bezpieczeństwa oraz o zapewnienie unijnego finansowania w zakresie wystarczającym do zapobieżenia zagrożeniom związanym z migracją dzikich zwierząt z krajów trzecich, poprzez lądowe granice zewnętrzne Unii Europejskiej, mogących rozprzestrzeniać groźne choroby zakaźne na terytorium UE.

1.4 EKES stwierdza, że akty ustawodawcze UE, zwłaszcza w dziedzinie zdrowia roślin, powinny być spójne ze stanowiskiem przyjętym przez nią wcześniej na szczeblu międzynarodowym, i podkreśla, że do tej pory propozycje Komisji dotyczące procesu ustanawiania międzynarodowych norm fitosanitarnych nie są zgodne z punktem widzenia, jaki Unia wyraziła wcześniej w sprawie włączenia inwazyjnych gatunków obcych do przepisów dotyczących zdrowia roślin.

1.5 EKES z zadowoleniem przyjmuje wprowadzoną możliwość wypłaty poszkodowanym podmiotom odszkodowania z tytułu wartości rynkowej zniszczonych roślin i produktów roślinnych lub innych produktów będących przedmiotem środków zwalczania lub środków ograniczających rozprzestrzenianie, przewidzianą w nowych przepisach dotyczących zdrowia roślin.

1.6 EKES wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że UE może utracić swój dobry stan fitosanitarny – zważywszy na zmiany, które Komisja zamierza wprowadzić do systemu ochrony roślin – do tego stopnia, że odbije się to na potencjale wywozowym państw członkowskich i że producenci będą musieli wydatkować więcej środków na walkę z chorobami i pasożytami.

1.7 EKES ostrożnie podchodzi do faktu, że kategoria leśnego materiału rozmnożeniowego została włączona do projektu rozporządzenia, gdyż Komisja nie przedstawiła przekonujących argumentów w sprawie korzyści, jakie może to przynieść sektorowi leśnemu.

2. Informacje ogólne o inicjatywach ustawodawczych

2.1 W każdej z trzech dziedzin, czyli zdrowia zwierząt, zdrowia roślin oraz obrotu materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin, wskazano szereg pułapek na szczeblu UE, które utrudniały działalność podmiotom rynkowym, w związku z czym szczególnie istotne jest wprowadzenie zmian do prawodawstwa, by zmniejszyć obciążenia administracyjne nakładane zarówno na producentów i usługodawców, jak i konsumentów i usługobiorców, a także poprawić otoczenie dla przedsiębiorczości.

2.2 Jeżeli chodzi o zdrowie zwierząt, różne problemy pojawiają się w związku z obecnie obowiązującymi aktami prawnymi: polityka w tym zakresie jest skomplikowana, brakuje całościowej strategii i zbyt mało uwagi poświęca się zapobieganiu chorobom, podczas gdy należałoby kłaść większy nacisk na opracowanie i wdrożenie ostrzejszych przepisów w zakresie bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do miejsc trzymania zwierząt.

2.3 Co się tyczy zdrowia zwierząt, we wniosku Komisji bardziej zaakcentowano środki zapobiegawcze, nadzór nad chorobami, kontrolę i badania w celu zmniejszenia częstotliwości występowania chorób i zachorowalności, gdy pojawiają się ogniska występowania. Przewiduje się również uregulowania dotyczące zarówno zwierząt lądowych, jak i wodnych.

2.4 Zdrowie roślin ma kluczowe znaczenie dla ochrony różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych. Szczególnie niebezpieczne są agrofagi z innych kontynentów. W przypadku wprowadzenia do Europy te obce gatunki powodują poważne straty gospodarcze. Zadomowienie się nowych agrofagów na terytorium UE może skłaniać państwa trzecie do wprowadzania ograniczeń handlowych i tym samym szkodzić unijnemu wywozowi.

2.5 Jeżeli chodzi o zdrowie roślin, we wniosku Komisji określono pojęcie agrofagów kwarantannowych i ich podział na kategorie, a także kryteria stosowane do stwierdzenia, czy dany agrofag kwalifikuje się do organizmów kwarantannowych. Komisja jest uprawniona do przyjęcia – w drodze aktów wykonawczych – wykazów konkretnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podlegających szczególnym zakazom i przepisom dotyczącym ich wprowadzania do Unii i przemieszczania na jej terytorium, a także przepisom dotyczącym wprowadzania i przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na obszarach chronionych.

2.6 Co się tyczy materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, wniosek Komisji ma na celu uzupełnienie prawodawstwa dotyczącego wprowadzania do obrotu materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego roślin, uwzględniając postęp techniczny w zakresie hodowli roślin, szybki rozwój rynku międzynarodowego, a także potrzebę wsparcia różnorodności biologicznej roślin i zmniejszenia kosztów oraz obciążeń administracyjnych zarówno właściwych organów, jak i podmiotów.

3. Kontekst i streszczenie wniosku Komisji

3.1 Dnia 6 maja 2013 r. Komisja Europejska przyjęła i opublikowała w celu kontroli publicznej akty stanowiące przegląd przepisów odnoszących się do zdrowia zwierząt i roślin, a także jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

Zdrowie zwierząt

3.2 Ramy prawne obowiązujące obecnie w Unii Europejskiej w dziedzinie zdrowia zwierząt określa obecnie około pięćdziesięciu dyrektyw i rozporządzeń, a także czterysta aktów prawa wtórnego. W 2004 r. Komisja przeprowadziła ocenę aktów prawnych w dziedzinie zdrowia zwierząt. Po zakończeniu oceny w 2007 r. opracowano nową strategię w zakresie zdrowia zwierząt. W swoim komunikacie z 6 maja 2013 r. Komisja określiła ramy prawne, które opierają się na tejże strategii UE, opublikowanej w 2007 r.

3.3 Komisja proponuje uproszczenie ram prawnych, tak by ich podstawą były dobre rządy, by odpowiadały one normom międzynarodowym, koncentrowały się na długoterminowych środkach zapobiegawczych i ustanawiały współpracę ze wszystkimi stronami zainteresowanymi tymi kwestiami.

3.4 We wniosku Komisji proponuje się wprowadzenie skutecznych mechanizmów szybkiego reagowania w wypadku choroby, w tym wobec nowych wyzwań, takich jak pojawiające się choroby, a także przyznanie jasno określonej i wyważonej roli właściwym organom, instytucjom Unii Europejskiej, sektorowi rolnictwa i właścicielom zwierząt, wprowadzenie podziału odpowiedzialności i określenie obowiązków każdego z uczestników – podmiotów, lekarzy weterynarii, posiadaczy zwierząt domowych i osób zawodowo zajmujących się zwierzętami – gdyż wszystkie te kwestie mają zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia zwierząt.

3.5 Istotne jest, by Komisja chciała zmniejszyć zakłócenia w handlu, uwzględnić specyfikę małych gospodarstw hodowlanych i mikroprzedsiębiorstw oraz ustanowić uproszczone procedury, tak by uniknąć nieuzasadnionych obciążeń administracyjnych i nadmiernie zawyżonych kosztów, dbając jednocześnie o ścisłe zastosowanie surowych norm w dziedzinie zdrowia zwierząt.

3.6 Konieczne jest ograniczenie – tak dalece, jak to możliwe – następstw chorób zwierząt dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, dobrostanu zwierząt, gospodarki oraz społeczeństwa poprzez zwiększenie wiedzy o chorobach, przygotowanie się do reagowania na nie, nadzór oraz wprowadzenie systemów reagowania kryzysowego na poziomie krajowym i unijnym.

3.7 Jednym z głównych celów wniosku Komisji jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a jednocześnie zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wsparcie celów strategii „Europa 2020”.

Zdrowie roślin

3.8 Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zawierający postanowienia dotyczące wykrywania zagrożeń związanych z tymi szkodliwymi organizmami i ograniczenia tych zagrożeń do dopuszczalnego poziomu, został sporządzony na podstawie wniosku Komisji z 2008 r., w którym zaproponowano przegląd dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie zdrowia roślin. We wniosku uchylono kilka dyrektyw kontrolnych dotyczących postępowania z niektórymi organizmami kwarantannowymi, których obecność stwierdzono w UE.

3.9 Jeżeli chodzi o przywóz roślin, we wniosku Komisji ustanowiono nowe ramy, w których Komisja może wykonywać swe kompetencje, przyjmując akty wykonawcze mające przeciwdziałać zagrożeniom związanym z różnymi roślinami pochodzącymi z niektórych państw trzecich i wymagającymi zastosowania środków ochronnych. Wniosek zawiera również dodatkowe warunki dla stacji kwarantanny, przewidując, że do roślin podlegających przepisom, które są wprowadzane na terytorium UE w bagażu pasażerów, nie będzie się już stosować odstępstw, tak więc ich wprowadzenie tą drogą wymagać będzie odład świadectwa fitosanitarnego.

3.10 Jeżeli chodzi o przemieszczanie produktów roślinnych w UE, we wniosku Komisji dokonano podziału wszystkich podmiotów na kategorie według tego, czy są one podmiotami zawodowymi, czy też nie, a także ustalono zakres ich odpowiedzialności i obowiązki wynikające z przepisów dotyczących przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podlegających przepisom. Przewiduje się obowiązkowe wpisanie podmiotów zawodowych do rejestru, który będzie również obejmował podmioty zawodowe, zobowiązane do rejestracji na mocy wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, i który zmniejszy tym samym obciążenia administracyjne.

3.11 We wniosku planuje się stworzenie elektronicznego systemu powiadamiania, tak by państwa członkowskie w jednolity sposób i w stosownym czasie informowały, że na ich terytorium pojawił się agrofag. Przewiduje się również podniesienie świadomości obywateli, zwiększenie liczby sprawozdań, protokołów i programów oraz wprowadzenie ćwiczeń symulujących sytuacje kryzysowe.

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin

3.12 W odniesieniu do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin), który ujednocila i zmienia przepisy dotyczące wprowadzania tego materiału do obrotu, gdyż zastępuje i uchyla dwanaście dyrektyw Rady.

3.13 Okazuje się, że konieczne jest dokonanie przeglądu prawodawstwa odnoszącego się do materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin, zważywszy, że dyrektywy wspomniane we wniosku są obecnie nieaktualne, były wielokrotnie zmieniane i różnią się od siebie pod względem podejścia. Są również niejasne, w związku z czym państwa członkowskie mają często trudności ze zrozumieniem kwestii dotyczących ich transpozycji, co prowadzi do zakłóceń między podmiotami rynkowymi, jeżeli chodzi o warunki ich rozwoju. Ponadto, wzięwszy pod uwagę ich dużą liczbę, dyrektywy regulujące tę dziedzinę są słabo skoordynowane z innymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi zdrowia roślin czy też kontroli rynków.

3.14 Projekt rozporządzenia w sprawie materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin dotyczy materiału siewnego gatunków rolniczych, materiału rozmnożeniowego roślin uprawnych (warzyw, drzew owocowych, krzewów owocowych i gatunków ozdobnych), a także leśnego materiału rozmnożeniowego. W konsekwencji wprowadza się ogólne określenie „materiał przeznaczony do reprodukcji roślin”, które stosuje się zarówno do materiału siewnego, jak i do materiału rozmnożeniowego.

3.15 Jedyny przypadek, do którego projekt rozporządzenia nie będzie miał zastosowania, to przemieszczanie materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin, który służy celom badawczym, naukowym i hodowlanym, jest przeznaczony do banków genów czy też wymieniany w naturze między osobami innymi niż podmioty zawodowe.

3.16 W zawartych w projekcie rozporządzenia postanowieniach dotyczących leśnego materiału rozmnożeniowego stwierdza się, że państwa członkowskie mogą wprowadzić bardziej zaostrzone wymogi odnośnie do materiału udostępnionego użytkownikom końcowym. W wypadku leśnego materiału rozmnożeniowego nowy projekt rozporządzenia wymaga od właściwych organów wypełnienia nadmiernych formalności dodatkowych, co może prowadzić do zwiększenia obciążeń administracyjnych dla podmiotów.

4. Uwagi ogólne i szczegółowe

Zdrowie zwierząt

4.1 EKES wyraża zastrzeżenia co do uprawnień Komisji do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych na mocy traktatu lizbońskiego. Szczególnie niepokoi się o kwestie problematyczne dla państw członkowskich, gdyż w wypadku aktów delegowanych państwa te nie będą mogły uwzględnić specyfiki krajowej lub regionalnej danej dokumentacji.

4.2 EKES zwraca uwagę na fakt, iż w pobliżu lądowych granic zewnętrznych Unii Europejskiej występuje zwiększone zagrożenie rozprzestrzenianiem przez dzikie zwierzęta różnych zakaźnych chorób zwierzęcych w państwach członkowskich. Wniosek ma jednak na celu rozszerzenie potencjalnego zakresu środków kontroli chorób, które to środki można będzie teraz z większą spójnością stosować do zwierząt dzikich; przewiduje także szereg środków bioasekuracji i innych środków zapobiegawczych, które można stosować na granicach UE. W związku z tym apeluje do Komisji Europejskiej o zapewnienie wszelkich niezbędnych środków bezpieczeństwa oraz unijnego finansowania w zakresie wystarczającym do zapobieżenia temu zagrożeniu.

4.3 Należy uściślić, jaka grupa osób jest zobowiązana powiadomić o swych podejrzeniach co do pojawienia się choroby zwierząt. Właściciele mają obowiązek nadzorować zdrowie zwierząt, które do nich należą.

4.4 EKES podkreśla niespójność w zastosowaniu terminów „podmiot” i „osoba zawodowo zajmująca się zwierzętami” i zaleca, by je wyjaśniono w celu uściślenia, że prawo własności należy do „podmiotu”. Odnotowuje, że w całym tekście wniosku nie określono, jaką rolę nadaje się „osobie zawodowo zajmującej się zwierzętami”.

4.5 EKES zachęca Komisję do jak najszybszego opublikowania uporządkowanego wykazu chorób zwierząt w celu dokonania oceny postanowień odnoszących się do zapobiegania tym chorobom i kontrolowania ich. Konieczne jest przyjęcie elastycznego podejścia, tak by – w razie potrzeby – mogło być ono poddawane niezbędnej aktualizacji. Powinno ono zostać opracowane w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami.

4.6 EKES pragnie zauważyć, że między rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych, zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie zwierząt domowych”, a omawianym wnioskiem Komisji istnieje rozbieżność, jeżeli chodzi o zastosowane terminy, których znaczenie należałoby uzgodnić. Trudno zrozumieć, jakie są stosunki prawne osoby fizycznej (posiadacza) z właścicielem zwierząt, chociaż w rozporządzeniu w sprawie zwierząt domowych „osobę upoważnioną” definiuje się jako „osobę fizyczną, którą właściciel upoważnił pisemnie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierzęcia domowego w imieniu właściciela”.

4.7 By uniknąć stosowania norm interpretacyjnych, EKES proponuje dodanie wzmianki, że Komisja przygotowuje akt delegowany dotyczący uzyskania podstawowej wiedzy przez podmioty i osoby zawodowo zajmujące się zwierzętami.

4.8 Co się tyczy badań stanu zdrowia w niektórych sektorach, takich jak akwakultura i pszczelarstwo, zaleca, by jedynie dobrze wykształceni i autoryzowani specjaliści byli upoważnieni do sprawowania funkcji lekarza weterynarii.

4.9 Komitet wzywa Komisję Europejską do zdefiniowania w prawodawstwie, w sposób jasny i zrozumiały, mechanizmów wypłaty odszkodowań dla właścicieli zwierząt użytkowych w przypadku rozprzestrzenienia się groźnej choroby zakaźnej.

4.10 EKES zaleca objęcie sektorów takich jak drobiarstwo programami rozwoju obszarów wiejskich, by umożliwić finansowanie inwestycji koniecznych w gospodarstwach w celu ich dostosowania do nowych przepisów dotyczących zdrowia zwierząt.

Zdrowie roślin

4.11 W odniesieniu do kwarantanny w projekcie rozporządzenia dotyczącym zdrowia roślin zawarto złagodzone postanowienia i procedury. Zatem w wypadku wprowadzania do obrotu ograniczonych ilości przewiduje się złagodzony system ochrony roślin, chociaż niewielka liczba zakażonych lub zarażonych pasożytami roślin bądź produktów roślinnych może mieć znaczny wpływ na sytuację fitosanitarną w UE.

4.12 Jeżeli chodzi o definicję agrofagów, we wniosku zastosowano kryteria, które nie odpowiadają zasadom Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (dalej: IPPC), a także terminy i definicje, które znacznie się różnią od terminów i znaczeń użytych w konwencji oraz w przepisach dotyczących środków fitosanitarnych. Ta rozbieżność może powodować niezrozumienie w państwach trzecich i, tym samym, utrudniać wywóz roślin i produktów roślinnych.

4.13 EKES z zadowoleniem przyjmuje wprowadzoną możliwość wypłaty poszkodowanym podmiotom odszkodowania z tytułu wartości rynkowej zniszczonych roślin i produktów roślinnych lub innych produktów będących przedmiotem środków zwalczania lub środków ograniczających rozprzestrzenianie, przewidzianą w nowych przepisach dotyczących zdrowia roślin. Podobne rozwiązanie obowiązuje już w odniesieniu do zwierząt w ramach Funduszu Weterynaryjnego Unii Europejskiej. Odszkodowania z tytułu wartości rynkowej zniszczonych roślin itp. zostaną wdrożone po przyjęciu prawodawstwa dotyczącego zdrowia roślin. Funkcjonowanie tych zapisów należałoby zapewnić bez dalszej zwłoki już od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.

4.14 Zważywszy, że UE – podobnie jak każde z jej państw członkowskich – podpisała Międzynarodową konwencję ochrony roślin oraz Porozumienie w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych, należy spodziewać się, że z powodu zmian wprowadzonych do definicji nie będzie ona stosować zasad powyższej konwencji i porozumienia międzynarodowego.

4.15 EKES odnosi się z rezerwą do zmiany wymogów dotyczących wprowadzenia paszportu roślin dla roślin i produktów roślinnych, które są przeznaczone do sprzedaży na obszarach chronionych, zważywszy, że w projekcie przewiduje się, że paszport ten nie będzie już obowiązkowy dla użytkowników końcowych, chociaż zwiększy to ryzyko rozpowszechnienia nowych roślin stanowiących organizmy kwarantannowe.

4.16 EKES nie popiera propozycji zobowiązania podmiotów gospodarczych, a zwłaszcza rolników, w wypadku wystąpienia agrofagów kwarantannowych, do szybkiego zastosowania wszystkich środków fitosanitarnych niezbędnych do usunięcia tych agrofagów, gdyż gwarantowanie stanu fitosanitarnego w długim okresie należy do zadań i inwestycji gospodarczych właściwych organów, a dodatkowe koszty osłabiłyby konkurencyjność wspomnianych podmiotów.

4.17 Choć EKES odnosi się przychylnie do podejścia Komisji do wywozu do państw trzecich i do możliwości skorzystania z certyfikatu przed wywozem, to wyraża obawę, że nowe przepisy nie rozwiążą obecnych problemów związanych z certyfikacją towarów przeznaczonych do wywozu, jeżeli certyfikat został wydany w innym kraju niż kraj, z którego one pochodzą. Jest również nadal zaniepokojony podwójnymi badaniami i kontrolami, których koszty będą musiały ponieść przedsiębiorstwa europejskie.

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin

4.18 Zgodnie z omawianym projektem rozporządzenia definicja „podmiotu” nie obejmuje osób prywatnych. „Podmiot zawodowy” został zdefiniowany jako każda osoba fizyczna lub prawna prowadząca zawodowo co najmniej jeden z następujących rodzajów działalności w odniesieniu do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin: produkowanie, hodowlę, utrzymywanie, świadczenie usług, zabezpieczanie lub udostępnianie na rynku. By ułatwić kontrolę, podmioty zawodowe są zobowiązane się zarejestrować.

4.19 Konieczne jest jaśniejsze przeformułowanie nowego postanowienia dotyczącego podmiotów zawodowych, gdyż trudno jest zrozumieć, jaki jest zakres jego zastosowania. Czy w tym przypadku stosuje się ono wyłącznie do tychże podmiotów, czy też dotyczy również podmiotów niezawodowych?

4.20 Projekt rozporządzenia proponowany przez Komisję zawiera ponadto wiele innych niejasności, na przykład w odniesieniu do sposobu zastosowania jego postanowień do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego lub do kontroli wprowadzania go do obrotu. Postanowienia te różnią się od postanowień dotyczących materiału rozmnożeniowego upraw rolnych, jeżeli chodzi o system klasyfikacji, definicje czy też podstawowe zasady kontroli i nadzoru, i nie należy ich zmieniać. Ponadto obowiązujące przepisy dotyczące produkcji i certyfikacji leśnego materiału rozmnożeniowego są zgodne z ramami OECD.

4.21 EKES nie może zgodzić się z tym, by producent był zobowiązany do pokrycia wszystkich wydatków związanych z materiałem elitarnym wykorzystywanym do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego, wzięwszy pod uwagę, że to postanowienie może zmniejszyć zainteresowanie rejestracją nowego materiału elitarnego tego rodzaju, o wysokiej jakości genetycznej, co może prowadzić do negatywnych skutków dla nowego drzewostanu w UE. Przygotowanie podobnego materiału elitarnego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego jest długotrwałym przedsięwzięciem, a zwrot z inwestycji następuje dopiero po kilku dziesięcioleciach.

4.22 EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że materiał przeznaczony do reprodukcji roślin wymieniany w naturze między dwoma osobami innymi niż podmioty zawodowe jest wyłączony z zakresu rozporządzenia, które powinno być sformułowane w ten sposób, by umożliwić kolekcjonerom lub sąsiadom wymianę nasion lub roślin bez obawy o naruszenie prawa.

Bruksela, 10 grudnia 2013 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
